

фамиліѣхъ-тѣхъ си и съ всичкѣхъ-тѣхъ си покъщеницѣхъ. Негово-то пристигваніе въ Болградъ най-много отъ всѣхъго обрадава мене. Други ся радвахъ безсознательно, само защото слушахъ за негово-то високо ученіе, трети ласкаеше надѣжда да намѣрѣтъ въ него добраго совѣтника въ нѣкои трудны обстоятелства, а нѣкои, впрочемъ не мнозина, по нерасположеніе-то си къмъ мене, внутренно усѣцахъ съ голѣмо удоволствіе, което не можехъ да не изявятъ и съ външни знацы, за моето устраненіе отъ управленіе-то училищно, като броехъ това за нѣкакво несчастіе за мене, и отъ тѣхнѣхъ странѣхъ камъ мене мщеніе. За сожалѣніе, и нѣкой отъ училищны-тѣхъ настоятели не бѣхъ чужды отъ тѣхъ радость.

Това послѣдно-то обстоятелство доволно обяснява приглашеніе-то на Г. Мутева. Моя-та голѣма радость за Г. Мутево-то пришествіе ся заключаваше въ това, че чакахъ да намѣрѣхъ въ него сотрудника и совѣтника въ начато-то общо дѣло; но